

ТАЈ ДОГАЂАЈ ЈЕ ПРОМЕНИО МОЈ ЖИВОТ

Никада нећу заборавити дуготрајан период догађаја који су променили мој живот.

Овако је било целог мог живота, али ја сам била мало дете и нисам могла да схватим ствари и дешавања око себе. Неко би се питао како такво весело и невино дете, као што сам ја била, може да израсте у нешто што сам сад. Ниједно дете не би требало да преживи оно што се мени десило.

Као мало дете, никада нисам била намргођена или тиха, волела сам да комуницирам и да бринем о другима. Кад је дошао пети разред, почела сам да схватам шта се дешава и какав је мој отац заиста. Иако не живим с њим, он је знао моје слабости и моју велику емотивност. Помоћу тога оптуживао ме за све и увек сам била повређена.

Лек сам налазила у цртању, али проблем је био то што сам цртала крваве ствари, које нису биле уобичајене за дете мојих година. Осећала сам се кривом, мислила сам да сам ја та која је лоша, која лаже, коју нико не воли...

Шести разред је дошао и све се погоршало. Мислила сам да је готово, али сам се прерано понадала. Психички бол се преобразила и физичку и мржњу према самој себи. Нисам схватала да су око мене људи који ме воле, моја мајка, чак и деца из моје школе. Напокон сам се отворила према онима који су ту, крај мене, и допустила сам да ми помогну.

Сад је све готово и схватам да су људи различити и да не може свако да ме воли. Највише боли кад те повреди неко близак, неко кога си волео, али мораш да наставиш даље и да се суочиш са својим проблемима.

Не можеш да волиш неког другог ако не научиш да волиш себе.

СТАША СУБОТИЋ, 6, РАЗРЕД

ДЕДИЊЕ

